

A Kúria az Oppenheim Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Cselédi Zsolt ügyvéd) által képviselt felperesnek a Csengery Ügyvédi Iroda a KCG Partners Ügyvédi Társulás tagja (ügyintéző: dr. Csengery Levente ügyvéd) által képviselt I. rendű és a II. rendű alperesek ellen rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása, valamint versenytilalmi megállapodás ellenértékének megfizetése iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál 45.M.71/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.633.563/2014/5. számú részítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztet felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.633.563/2014/5. számú részítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesek fejenként 50.000 (ötvenezer) forint + 13.500 (tizenháromezer-ötszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget, valamint külön felhívásra a magyar államnak 1.154.000 (egymillió-százötvennégyezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2004.május 24-étől állt az I. és II. rendű alpereseknél pénzügyi igazgató és számviteli rendért felelős vezető munkakörben, azonban nem minősült vezető állású munkavállalónak. 2007. szeptemberétől igazgatósági tagi megbízást is kapott. Felette a munkáltatói jogokat 2011. november 10-éig dr. K.B.P. gyakorolta, majd az alperesek egyszemélyes részvényese, mint jogi személy azt magához vonta. Az alperesek 2011. november 18-án kelt, az egyszemélyes részvényes törvényes képviselője által aláírt rendkívüli felmondással azonnali hatállyal megszüntették a felperes munkaviszonyát. Az intézkedés indokolásában rögzítették, hogy a ...SA, a munkáltató egyedüli részvényese, valamint a munkáltatónál

működő felügyelő bizottság munkavállalói bejelentés alapján szerzett tudomást arról, hogy a működéssel kapcsolatban visszaállások gyanúja merült fel, amelyben a felső vezetés is érintett lehet. Ennek felderítésére és a felelős személyek megállapítása céljából az egyedüli részvényes azonnali vizsgálatot rendelt el, és a csoport a munkáját lezáró összefoglaló jelentést 2011. november 8-án bocsátotta ki. Ez alapján a következő súlyos szabálytalanságok jutottak a munkáltató tudomására:

I. A F. Munkaerő-kölcsönző Kft-vel fenntartott üzleti kapcsolat és együttműködés során komoly kétségek merültek fel, hogy a pénzügyi igazgató és számviteli rendért felelős vezető felperes az igazgatóság egyik tagjával együtt megfelelően képviselte-e a munkáltató érdekeit. A vállalkozók kiválasztása és megbízása során a munkáltatónál érvényben lévő tendereztetési és összeférhetetlenségi előírásokat súlyosan megszegték, a társaság kiválasztását követően bizonyos esetekben nem került sor szerződéskötésre, az együttműködésről az ügyvezető feletteseit és az ellenőrző szervezeti egységet nem tájékoztatta, és erről a felperes is tudott. Ugyancsak nem tájékoztatta a felügyelő bizottságot arról, hogy az ügyvezető bérleti díj fizetés nélkül engedélyezte e cégnek, hogy a munkáltató által bérelt helyiségeket használja, így a céget indokolatlan előnyökhöz juttatta, továbbá e céggel kapcsolatban szerződések visszadátumozására került sor. A F. munkavállalói az alperesek számítógépein dolgoztak, és a felperes hozzáférést engedélyezett számukra a munkáltató birtokában lévő, szigorúan bizalmas ügyfél információkhoz, megsértve ezzel a munkaszerződését és a munkáltatónál lévő belső szabályzatot is.

A vizsgálat során kiderült, hogy a munkáltató könyveiben jelentős hiány keletkezett, ami több olyan nagy összegű, a F. által kiállított számla kifizetése okozta, amely mögött valódi teljesítés nem állt, vagy az eltúlzott összegű volt, amely a munkáltató számára jelentős veszteséget okozott, így elveszítette a felperesbe vetett bizalmát. A munkáltató lehetőséget biztosított a felperes számára, hogy a munkavégzési kötelezettség alóli felmentését követően védekezését előterjeszthesse, mindez azonban nem járt eredménnyel.

II. Ezen túl a rendkívüli felmondás a felperes terhére róttá, hogy őt a munkavégzésben felváltó új vezető a munkahelyén kirívó szabálytalanságokat tapasztalt, amiről a felperesnek tudomással kellett bírnia. A munkahelyen olyanok végeztek munkát, akik nem rendelkeztek munkaszerződéssel, olyan személyek szerepeltek a társaság állományában, akit a többi munkavállaló sohasem látott, a vállalati munkaeszközök használata kaotikus volt, azokat olyan személyek használták, akik erre nem voltak jogosultak, a munkáltató részére szolgáltatást nyújtó némely alvállalkozók számlái annak ellenére kerültek kifizetésre, hogy az adott összeg a teljesített szolgáltatáshoz képest eltúlzott mértékű volt, illetve olyan

összegek kerültek megtérítésre, amelyek nem a munkáltató érdekében merültek fel.

A felperes a rendkívüli felmondása jogellenességének megállapítása és a jogkövetkezmények alkalmazása iránt keresetet nyújtott be, valamint mindkét alperest kérte kötelezni a módosított munkaszerződés alapján a versenytilalmi megállapodás ellenértékeként 12 havi átlagkeresetének megfelelő összeg megfizetésére. Előadta, hogy az alperesek 2011. november 11-én indokolás nélkül, szóban szüntették meg a munkaviszonyát, majd ezt követően 2011. november 22-én elektronikus levél útján, majd postán is megkapta a sérelmezett munkáltatói intézkedést. Érvelése szerint az utólag írásban kiadott rendkívüli felmondás nem alkalmas az eredetileg szóban közölt felmondás jogellenességének kiküszöbölésére. Ezen túl kifogásolta a rendkívüli felmondásokat amiatt is, hogy azok nem az arra jogosult munkáltatói jogkör gyakorlójától származtak, de vitatta azok tartalmát is arra hivatkozva, hogy indokolásuk nem volt valós és okszerű, illetve nem felelt meg az Mt. 96. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi feltételeknek.

Az alperesek a kereset elutasítását és a felperes költségekben történő marasztalását kérték.

Álláspontjuk szerint a munkáltatói intézkedések alakilag és tartalmilag is megfeleltek a törvényi előírásoknak. 2011. november 11-én csak a munkavégzés alól mentették fel a felperest, s a munkaviszony megszüntetésére az írásba foglalt rendkívüli felmondással került sor, a munkáltatói jogkör gyakorlójától, az alperesek egyedüli tulajdonosának törvényes képviselőitől származó rendkívüli felmondással. A versenytilalmi megállapodás ellenértékének megfizetése iránti kérelem tekintetében előadták, hogy a 2007. évi munkaszerződés-módosítás, illetve annak a versenytilalomra vonatkozó rendelkezése utólagos manipuláció eredménye, így a kikötés érvénytelen.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 45.M.71/2012/45. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alpereseknek külön-külön 700.000 forint áfa-t is tartalmazó, valamint egyetemlegesen 3810 euró perköltséget, 82.550 költséget, valamint 900.000 forint eljárási illetéket.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapíthatónak találta azt, hogy a 2011. november 11-én megtartott megbeszélésen az alperesek szóban és írásban sem szüntették meg a felperes munkaviszonyát, csupán a munkavégzési kötelezettség alól mentették fel őt. A munkaviszony megszüntetésére 2011. november 22-én (helyesen 18-án) kelt rendkívüli felmondással került sor, amit az arra jogosult személy, mint az egyedüli tulajdonos munkáltatói

jogkör gyakorló törvényes képviselő írta alá.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként nagyobb részben bizonyítottanak találta a felperes terhére rótt kötelezettségszegéseket, illetve mulasztásokat is. Megállapította, hogy bár a F. Kft.-ben a felperesnek közvetlen érdekeltsége ugyan nem volt, de befolyással bírt annak működésére, ténylegesen részt vett a cég ügyeinek az intézésében. Az összeférhetetlenségi szabályzat értelmében ezt köteles lett volna az alperesek felé bejelenteni, azonban ennek nem tett eleget, és megszegte az alperesek tendereztetési szabályzatát is. Az okirati bizonyítékok és tanúvallomások alapján valósnak fogadta el, hogy a felperes tudott, illetve pénzügyi vezetőként tudnia kellett arról, hogy a Fi. Kft. bizonyos költségeit minden jogi alap nélkül az alperesek viselték, és valós teljesítés nélkül fizettek a perbeli időszakban a Finopsys Kft. részére megbízási díjat.

Megállapította, hogy az alperesek által kifizetett sikerdíj eltért a F. Kft. által jelzett megkötött szerződések számától. A felpereshez a tényleges adatokat tartalmazó táblázat érkezett meg, azonban ő azt már módosított és valótlan tartalommal küldte tovább.

Az elsőfokú bíróság részben találta bizonyítottanak azt a felmondási indokot, hogy a felperes az I. Kft. munkaeő-kölcsönzési tevékenység körében olyan személyek után számlázott ki sikerdíjat, akikkel semmilyen kapcsolatban nem álltak, továbbá, hogy a V.Y. Kft.-től indokolatlanul magas összegért béreltek az alperesek nevében luxusjachtot a céges rendezvényekre.

A bíróság nem találta ítéleti bizonyossággal megállapíthatónak azt a felmondási indokot, hogy a kölcsönvett munkavállalók a F. Kft. részére végeztek munkát, továbbá, hogy részese volt a szerződések visszadátumozásának.

Megállapította, hogy a felperes terhére rótt és bizonyítottan megvalósult szabályszegések olyan súlyúak, amelyek önmagukban megalapozzák a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetését. A felperes az alperes második számú vezetője volt, így elvárható volt tőle, hogy az általa jóváhagyott számlákat ellenőrizze, azok teljesítéséről akár közvetett módon meggyőződjön, illetve az indokolatlan kifizetéseket felismerje és kivizsgálja. A versenytilalmi megállapodás ellenértéke megfizetése iránti kereseti kérelmet az elsőfokú bíróság megalapozatlannak találta, és ezért azt elutasította.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 49.Mf.633.563/2014/5. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a versenytilalmi megállapodás ellenértéke megfizetése iránti kereseti kérelmet elutasító, és az ehhez kapcsolódó perköltségre és illetékre vonatkozó részében hatályon kívül

helyezte, és e tárgyban az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasította. Egyebekben a perköltségre és az illetékre vonatkozó rendelkezések kivételével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta, és az alperesenként 366.400 forint perköltség, és 692.500 forint kereseti illeték, továbbá személyenként 183.200 forint másodfokú részperköltség, illetve 461.600 forint fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezte a felperest.

Indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az igen széles körű bizonyítási eljárás lefolytatását követően helytállóan állapította meg a tényállást, és a rendkívüli felmondások jogszerűségére vonatkozóan a jogi következtetéssel és az érdemi döntéssel is egyetértett, míg a versenytilalmi megállapodás vonatkozásában előterjesztett kereseti kérelem tekintetében további eljárás lefolytatását tartotta szükségesnek.

Kifejtette, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján egyértelműen cáfolható volt a felperes azon állítása, hogy 2011. november 11-én szóban szüntették meg jogviszonyát. Ezen állítását a felperesnek a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint kellett volna bizonyítania, ennek azonban nem tudott eleget tenni. A munkáltatói jogkör gyakorlója személye tekintetében szintén nem találta megalapozottnak a felperes fellebbezési érvelését. Megállapította, hogy az alperesi társaságok egyszemélyes részvényese a 2011. november 10-én kelt ... és ... számú tulajdonosi határozatával tulajdonosi jogkörbe vonta az igazgatóság tagjai feletti munkáltatói jogokat, ami adott esetben dr. K.B. vezérigazgatót és a felperest érintette. A 2011. november 11-én megtartott megbeszélés során az egyszemélyes részvényes meghatalmazásával eljáró P.P.D. tájékoztatta erről a felperest, aki ezt tudomásul vette, eljárási jogosultságát sem a megbeszélés során, sem azt követően nem vonta kétségbe. Helytállónak ítélte az alperesek azzal kapcsolatos észrevételét is, hogy a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 74. § (2) bekezdése értelmében a felperes a 2011. november 11-én kapott tájékoztatás alapján alappal következtethetett az egyedüli részvényes eljárási jogosultságára.

Nem találta megalapozottnak a törvényszék a felperes azzal kapcsolatos kifogását sem, hogy az alperesek nem az Mt. 96. § (4) bekezdésében előírt 15 napos határidőn belül éltek az azonnali hatályú megszüntetés lehetőségével. Nem találta elfogadhatónak a rendkívüli felmondások tartalmi jogellenességével kapcsolatos fellebbezési érvelést sem. Bár a rendkívüli felmondás indokolása utalt a felperessel szembeni bizalomvesztésre is, azonban a munkaviszony azonnali hatályú megszüntetése indoka nem csak ez volt, az ügy érdemi elbírálása szempontjából nem annak volt jelentősége, hogy az alpereseknek a F. Kft.-vel fennállt üzleti kapcsolata mennyiben volt nyereséges vagy veszteséges, és azt sem

kellett vizsgálni, hogy a felperes magatartásával közvetlen okozati összefüggésben milyen összegű kár érte az alpereseket.

A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság okfejtését a felperes terhére rótt egyes kötelezettségszegések vonatkozásában és megállapította, hogy azokat a felperes cáfolni nem, csupán tagadni tudta.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a jogerős részítéletet a rendkívüli felmondás jogellenessége tekintetében helyezze hatályon kívül, és hozzon új határozatot, e körben adjon helyt a felperes keresetének, és kötelezze az alpereseket a felmentési időre járó átlagkereset, végkielégítés, elmaradt munkabér és kárátalány, összesen 48.086.700 forint és 4.060.402 forint kamat megfizetésére, a perköltség viselése mellett, mivel a jogerős részítélet sérti a Pp. 206. §-ában foglaltakat.

Álláspontja szerint a 2011. november 11-i megbeszélés kapcsán az eljárt bíróságok nem megfelelően értékelték az általa csatolt bizonyítékot (hangfelvételt). Előadta, hogy nem volt abban a helyzetben a megbeszélés során, hogy az elkészített jegyzőkönyvre érdemi nyilatkozatot tegyen vagy azzal kapcsolatban kifogást emeljen, azt csupán aláírták vele.

A munkáltatói jogkör gyakorlója személye tekintetében előadta, hogy az alperesi társaságok 2011. november 10-én kelt tulajdonosi határozataikkal tulajdonosi jogkörbe vonták az igazgatósági tagok feletti munkáltatói jogokat, és rögzítették azt, hogy a többi munkavállaló felett a munkáltatói jogokat S.G. igazgatósági tag gyakorolja. A ... határozatból megállapítható, hogy a társaság részvényese azonnali hatállyal felmentette igazgatósági tisztségéből a felperest, az írásbeli rendkívüli felmondás kibocsátásnak időpontjában, 2014. (helyesen 2011.) november 19-én már csaknem tíz napja nem volt igazgatósági tag. Logikátlannak és értelmezhetetlennek tartotta a másodfokú ítélet azon megállapítását, miszerint mindezek tekintetében a munkáltatói jogok gyakorlását speciálisan szabályozták a meghatalmazással, illetve az alapítói határozattal, ezért nem vonatkozott rá a ...es alapító határozat.

Kiemelte, hogy ő soha nem hivatkozott arra, hogy 2011. november 11-én S.G. gyakorolta felette a munkáltatói jogokat, és hogy esetében speciális szabályt alkalmazott e jogkör tekintetében a munkáltató. Előadta, hogy a 2011. november 11-i megbeszélésen igenis olyan kijelentések hangzottak el, amelyből alappal következtethetett a munkaviszonya megszüntetésére, és nem is következtethetett másra, csak arra, hogy ha a közös megegyezést nem fogadja el, a munkaviszonya azonnali hatállyal szűnik meg.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben kérték, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn, és marasztalja a felperest a felülvizsgálati eljárás költségeiben figyelemmel arra, hogy az első- és másodfokú eljárás során jogszabálysértés nem történt, a jogerős részítélet a jogszabályoknak megfelelt.

Előadta, hogy az alperesek által benyújtott bizonyítékok megalapozottságát alátámasztja az is, hogy a felperes ellen különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés miatt büntetőeljárás indult, amelyben több mint 370.000.000 forint kárösszeg erejéig polgári jogi igényt jelentettek be. A felperes vagyona zárolásra került, és a nyomozóhatóság vádemelési javaslatot nyújtott be. A felperes pusztán formai okokból támadta az azonnali hatályú megszüntetést felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. §-ára hivatkozva, a felülvizsgálati eljárásban azonban a bizonyítékok felülmérlegelésének nincs helye.

Kifogásolta, hogy a felperes az általa hivatkozott hangfelvételt indokolatlanul késedelmesen terjesztette elő, az azonban nem az ő, hanem a munkáltató állítását támasztja alá. A megbeszélések alatt telefonálhatott, kérdéseket tehetett fel, tisztában volt a helyzettel és felmérhette azt, hogy milyen tartalmú jegyzőkönyvet ír alá. Az az ő álláspontját is tartalmazta, melyet 2012. március 28-án a tárgyaláson elismert, állítását pedig ezen jegyzőkönyv, mint okirati bizonyíték egyértelműen cáfolja. 2011. november 11-én a felperest munkavégzési kötelezettsége alól mentette fel az egyszemélyes részvényes meghatalmazottja, aki a munkaviszony esetleges megszüntetése előtt helyszíni vizsgálat keretében tartotta szükségesnek meggyőződni az adott jelentésben leírtakról.

A felperes kilépő papírjait a rendkívüli felmondás kézbesítésével egyidejűleg kapta meg, és megfizették számára 2011. november 22-ig az adott időre járó járandóságát is. A munkáltatói jogkör gyakorlója személyével kapcsolatban kifejtette, hogy az alperesek egyszemélyes részvényese a ... és ... alapítói határozatokkal és az alapszabály módosításával elvonta a vezérigazgatótól a munkáltatói jogkör gyakorlása jogát, és szintén 2011. november 10-én meghatalmazást adott P.P.D. részére arra, hogy lehetőség szerint a legbékésebb módon, közös megegyezés aláírásával szüntessék meg a munkaviszonyt. A munkáltatói jogkör gyakorlója személyének változásáról 2011. november 11-én tájékoztatták a felperest, aki ezt tudomásul vette. A felperes az egyszemélyes részvényes jogosultságának hiányára alappal azért sem hivatkozhat, mert az Mt. 74. § (2) bekezdése értelmében ezen jogosultságára az adott esetben alappal következtethetett.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a jogerős részítéletet a munkaviszonya megszüntetése időpontja, illetve a munkáltatói jogkör gyakorlója személye tekintetében a rendelkezésre álló bizonyítékok helytelen mérlegelése miatt tartotta megalapozatlannak. A Kúria ennek megfelelően azt vizsgálta, hogy a jogerős részítélet sérti-e a Pp. 206. §-át.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A Kúria (Legfelsőbb Bíróság) töretlen gyakorlata értelmében a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy iratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálhatja, hogy a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során a bíróságok nyilvánvalóan téves vagy okszerűtlen következtetésekre jutottak-e. A Pp. 206. §-a megsértésére alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás kirívóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz (BH 1999.44., BH 2012.179., EBH 2013.M.4.).

A felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta azt, hogy a 2011. november 11-i megbeszélésről a résztvevők tudta és hozzájárulása nélkül készített hangfelvételt, illetve annak leiratát „noha formálisan nem mellőzte, szembeötlő módon nem vette figyelembe a másodfokú tanács”. Kifogásolta azt is e körben, hogy a bíróság az általa is aláírt jegyzőkönyv, valamint megbeszélésen résztvevő személyek tanúvallomása alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes munkaviszonya e megbeszélés során nem került szóban felmondásra.

A Pp. 164. § (1) bekezdése szerint a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el. A felperes állításával ellentétben megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság széles körű bizonyítási eljárást folytatott le a 2011. november 11-i megbeszélés vonatkozásában, és értékelte az e körben beszerzett bizonyítékokat. A megbeszélésen elhangzottakról jegyzőkönyv készült, mely azt tartalmazta, hogy „a munkáltató felmenti T.A.-t a Társaságokkal fennálló munkaviszonyából, és a Társaságok

Igazgatóságaiban betöltött tagsági viszonyából folyó munkavégzési kötelezettsége alól. T.A. az ekként közölt felmentést tudomásul veszi."

E jegyzőkönyv - melyről a felperes 2012. március 28-án tartott tárgyaláson maga ismerte el, hogy az abban foglaltakkal egyetértett - egyértelműen azt tartalmazta, hogy a munkavállaló legfontosabb munkaviszonyból származó kötelezettsége, a munkavégzési kötelezettség alól mentesítették őt, munkaviszonyát azonban nem szüntették meg. Ugyanezt támasztotta alá a megbeszélésen résztvevő P.P.D. és F.J.B., A.O. tanúk vallomása is, és a felperesnek a hangfelvételéről készült leirat sem tartalmaz ezzel ellentétes állítást. Az egységes bírói gyakorlat szerint az a körülmény, hogy a megállapított tényállás egyes - nem perdöntő - bizonyítékokkal nem, vagy nem teljes mértékben áll összhangban, nem minősül jogsértésnek, mivel a tényállás az összes bizonyíték egybevetése alapján nem tekinthető okszerűtlennek (BH 2001.301.).

A felperes felülvizsgálati kérelmében kirívóan iratellenesnek minősítette az eljáró bíróságok megállapításait a munkáltatói jogkör gyakorlója személye vonatkozásában.

Kellő alap nélkül kifogásolta a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy az alperesek egyszemélyi tulajdonosa nem volt jogosult a felperes munkaviszonyának rendkívüli felmondással történő megszüntetésére. A felperes felett 2011. november 10-éig dr. K.B., a munkáltató által feltárt szabálytalanságokban ugyancsak érintett vezérigazgatója gyakorolta a munkáltatói jogkört. A munkáltató az audit jelentésben foglaltakra figyelemmel szükségesnek tartotta e helyzet azonnali felülvizsgálatát és megváltoztatását, s erre figyelemmel ...-es számú határozatával azonnali hatállyal úgy határozott, hogy az igazgatóság tagjai feletti munkáltatói jogokat az egyszemélyes részvényes, míg a többi munkavállaló feletti munkáltatói jogokat S.G. új igazgatósági tag jogosult gyakorolni. Ennek következtében e határozat meghozatalát követően a felperes felett a munkáltatói jogkört az alperesek egyszemélyes részvényese gyakorolta. Szintén e napon a munkáltatói jogkört gyakorló egyszemélyes részvényes meghatalmazást adott a B.-re érkező P.P.D.-nak arra, hogy amennyiben a felperes továbbra sem tud megfelelő magyarázattal szolgálni a feltárt szabálytalanságokra, úgy lehetőség szerint közös megegyezéssel szüntesse meg a jogviszonyát, továbbá szintén e napon a ... és ... számú alapítói határozattal felmentette a felperest az igazgatósági tagi tisztségéből. Mindezekből helytállóan jutottak az eljáró bíróságok arra a következtetésre, hogy 2011. november 10-étől a felperes felett az alperesek egyszemélyes részvényese, és nem dr. K.B. gyakorolta a munkáltatói jogkört. A felülvizsgálati kérelmében pedig maga a felperes állította azt, hogy „soha nem hivatkozott arra, hogy 2011. november 11-én S.G. gyakorolta volna felette a munkáltatói jogokat".

Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság azt is, hogy a 2011. november 11-én tartott megbeszélés során az egyszemélyes részvényes meghatalmazásával eljáró P.P.D. tájékoztatta a felperest, hogy felette az egyszemélyes részvényes gyakorolja a munkáltatói jogokat, és ő eljárási jogosultságát sem a megbeszélés során, sem azt követően nem vonta kétségbe. Ennek megfelelően - figyelemmel az Mt. 74. § (2) bekezdésére is - az utóbb erre történő hivatkozása nem megalapozott.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős részítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokra tekintettel nem sérti a Pp. 206. § (1) bekezdését, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesek felülvizsgálati eljárási költségét, és a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni a felülvizsgálati eljárási illetéket.

Budapest, 2015. szeptember 9.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. dCsernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő